

AZ OLTÁRISZENTSÉG REALITÁSA: JÉZUS SZENT SZÍVE

JÉZUS SZÍVE, AMELYBEN A BÖLCSESSÉG ÉS TUDOMÁNY ÖSSZES KINCSEI MEGVANNAK! IRGALMAZZ NEKÜNK!

P. KERCSA CSABA ASZTRIK OFM ÉS DR. JUHÁSZ BOGLÁRKA SZÍVSEBÉSZ FŐORVOS

Lanciano városának címerében a lándzsa hegye a teljes derűjével ragyogó nap sugarai közé mutat, mert Lanciano jelentése: lándzsa. Longinus százados szülővárosaként is közismert, aki a Golgotán Pilátus parancsára megnyitotta Jézus oldalát, Szentséges Szívét, a kegyelmek forrását. Lanciano az itáliai csizma vádlójának alsó részénél, Abruzzo tartományban, az Adriai tenger partjától néhány kilométerre fekszik. Egy olasz kisváros a megszenvedett tulajdonoscserekkal és háromezer éves kereskedő történelmének minden következményével együtt áll és dacol az idővel és a tengerrel. E város szívében él immár ezerkétszáz éve a Szív és a Vér, Jézus Szentséges Szíve és üdvösséghezó Szentséges Vére. Ma már a ferences templomban található a szent relikvia.

Mindig úgy fantáziáltam, hogy az Oltáriszentség Jézus Krisztusnak, a Feltámadottnak az egész Teste és a benne lüktető Vére: feje, karjai, lábai, haja, körme, húsa és csontozata, belső szervei és Szentséges Vére, amit szellemi módon a kenyér és bor színe alatt ajándékoz nekünk az Örök Ige. Jó volt ehhez tudni, hogy Jézus földi életében szeplőtelen életet élt és ezért Ő mindenestől „kívánatos és fogyasztható”, ahogy a magyar mondás szól: „Úgy szeretlek, majd megeszlek!” Ennyi elég is volt hitemnek.

A napokban azonban eljutottam Lancianoba, ebbe a harmincötzres kisvárosba, ahol a VIII. század óta őrzik a hússá változott Szentostya kiszáradtnak látszó maradványát és az öt élettelennek tűnő vérrögöt.

Egy görög szertartású szerzetespap – *mint megannyi más Eucharisztikus csoda alkalmával* – kételkedett az Egyház tana szerinti reális jelenlétben. Abban a hittitokban, hogy Jézus a világ végezetéig velünk marad reálishan, Testével és Vérével, személyesen az Oltáriszentségben. Hogy a Szeretet Szentségében a Feltámadott Úr van jelen számunkra. Az anyagában kötött formában, mint a „szeretet önként vállalt börtönében” él és éltet minden benne hívőt. A természettudományokban jártas szerzetespap a hit és a hitetlenség határán billegve mutatta be szentmiséjét, de nem is sejtette, hogy ez alkalommal a Szentmise meg fogja mutatni emberfeletti erejét. Csodálatos módon az Oltáriszentségi színekben lévő Úr Jézus, halmazállapotában visszaalakította magát saját emberi Testévé és saját emberi Vérévé még pontosabban: szívének egy metszetévé és vérének öt rögöcskéjévé.

A csoda tehát ez: a Szentostya Jézus emberi szívűsávé, a Szent Vér pedig Jézus emberi vérré változott vissza, amint azt hatszáz évvel az utolsó vacsora előtt Ezekiel próféta megjövendölte: „Kőszíveteket elveszem kebletekből és hús szívet adok nektek, hogy törvényeim szerint járjatok és akaratomat megtegyétek...” (36,26) és amint ezt az átváltoztatás szavai is pontosan rögzítik: „Ez az én testem... Ez az én vérem...”. E titok tehát kétirányúan átjárható! Az idők folyamán a hússá vált Szentséges Ostya és a Vérré változott Szentséges Bor kiszáradt, sőt a mai szemlélő számára némi csalódást is okozhat. Ez a csalódás engem megérintett. Valami emberi szívre emlékeztető formára számítottam. Ehelyett mit láttam? Egy Úrmutatóban elhelyezett, Szentostyára emlékeztető, de lyukas és megbarnult ovális Valamit, alatta egy kisebb kristályüvegkehelyben jól megfigyelhető öt vérrögöt.

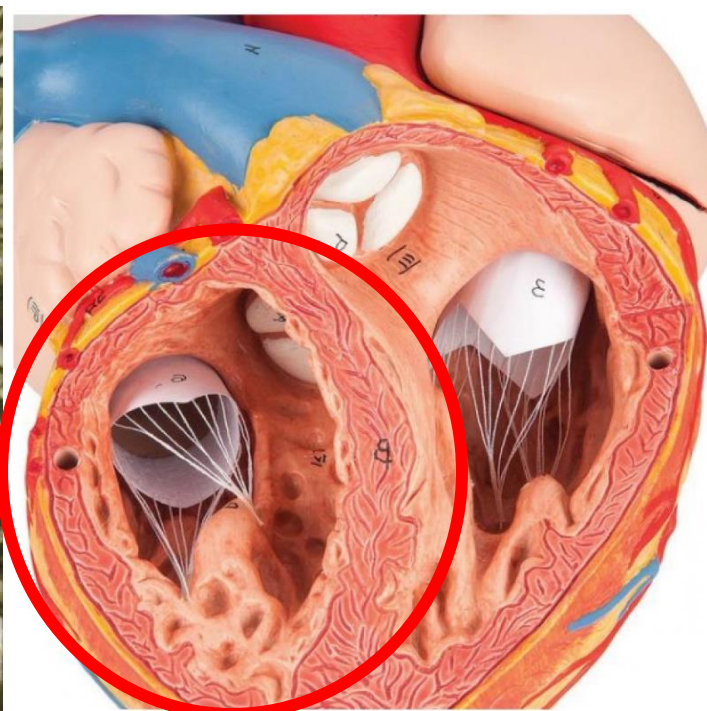
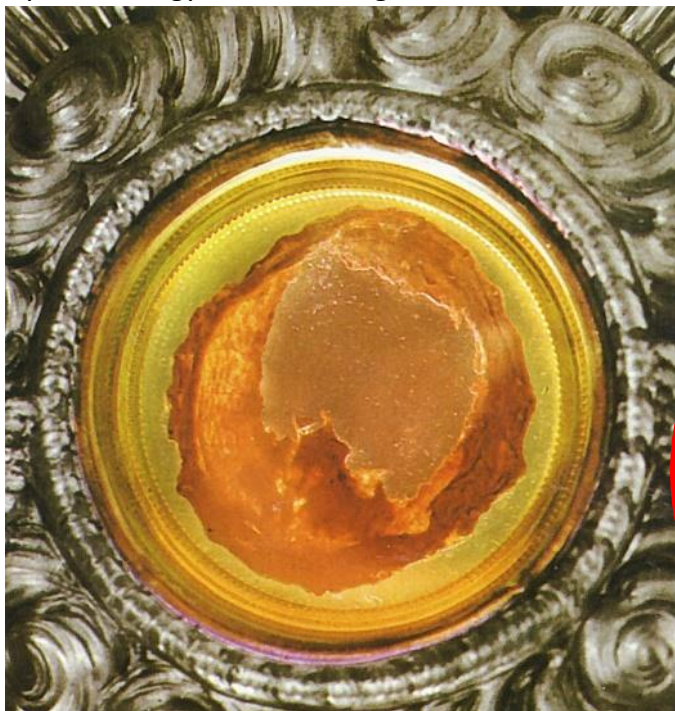
Gondoltam is magamban: „Hát ennyi! Uram, én biztos hitetlen vagyok, mert ezt én nem fogom fel. [...]” És

mint a naiv ember, elkezdtem mentegetni a látványt: „Talán időközben kilukadt a Szentostya, végül is elég régi, van vagy ezerkétszáz éves...” És ehhez hasonlókat gondoltam. El is könyveltem magamat ostobának, hitetlennek, mert ugyanaz, ami azt a billegő szerzetespapot megtérítette, engem kizökkentett. Eközben valami mégis azt sugallta, hogy ne adjam fel a csoda szemlélését, megértését.

Amit tehettem, hogy ott térdre omolva kértem, engedtem, hogy okítson a Szentlélek, juttassa eszembe és tanítson meg a teljes igazságra! Néztem, szemléltem a titkot, amit oly könnyű tudálékossággal megvetni. Lassan felderengett egy sejtés. „De hát az Oltáriszentség, nem egyszerűen Jézus „összetömörített” teste! Az Oltáriszentség: Jézus Szent Szíve! Hogyan lehet ez a lyukas félkör az én Szent Uramnak a valóságos hússá lett Szíve?!” És eszembe jutott, hogy e Szent Maradványt itt anatómiai tekintettel szükséges szemlélni és nem a hit tekintetével! Nem a képzelettel! Hiszen e csoda éppen azért adatott, mert az a szegény szerzetespap nem hitt! Pontosabban hitt, de csak a saját tudományában, az anatómiában, abban azonban nagyon. Igen! Ezt most anatómiai pontossággal kell vizsgálni! Egyeztetni kezdtem e látvány és emlékképeim között: Emlékszem! A szív több üregből/részből álló szorgalmas izompumpa; belseje üreges, kissé hosszúkás; akkora, mint az ember ökle. Jobb pitvarból és jobb kamrából, valamint bal pitvarból és bal kamrából áll, egymástól elizoláltan működő kis és nagy vérkört alkotva. És bizony magával ragadtak az emberi szív anatómia emlékei, amiknek még pontosabban utána néztem. Fő ingerképző központja a jobb pitvarban elhelyezkedő sinus csomó, a pitvar-kamrai csomó; pedig az ingervezető rendszer (His köteg, Tawara szárok, Purkinje rostok, amik a szív felszínéből elágazásokkal a kamrákba vezetnek) segítségével a szívüregek egyidejű összehangolásáért felelős. A szív így saját „gázpedállal” és saját „ABS fékrendszerrel” van felszerelve. Önálló, mégis kapcsolatban van a szervezetből származó információkkal: a Bolygó ideg, a X. agyideg: nervus vagus, a vegetatív paraszimpatikus ingert szállító ideg, hatására a sinus csomó által kibocsátott ingerek száma csökken, tehát a szív működése lassul.

A szív emberi testünk különálló, autonóm rendszere, saját funkciójához specialis hormont, ingerületet, impulzust megtermel sőt fel van szerelve egy „pót áramkörrel is” arra az esetre, hogy a sinus csomó ingerképzése kihagyna. A szív hatalmas, testen kívülre sugárzó mágnesen mezt hoz létre, az agynál ötszázszor erősebbet. Egy impulzus sok apró ingerület összehangolt folyamata, majd pausa, azaz szünet. A billentyűk egyenirányítanak, azaz megakadályozzák a vér visszaáramlását, mint a csapószelepek. Ami a csoda, hogy a szív emlékezik öröme, hálára, fájdalomra, szenvedésre, gyötrelmre, legfőképpen a szeretetre! És felsejlett a mai modern képalkotási rendszer eredménye, úgy néz ki ez a Szent Maradvány, olyan, mint egy szív-ultrahang felvételen a bal kamra harántmetszete.

Függőleges tengelyen elforgattam az anatómiai képet, hogy a Szívhússá változott Szent Ostyával könnyebben egybevethető legyen! Ez a harántmetszet bizonyítja, hogy a pap a csodaadó misében az Atyaisten felé fordult! „Ad versus orientem!”

Mi tagadás, döbbenetes eredményre vezettem. A Szent Ostya hozzávetőlegesen másfél milliméter vastag. Ez az anyagi mennyiség nem alkalmas a teljes szívizomtömeg megjelenítésére. Ellenben a szív egy metszetének megjelenésére annál inkább! Olyan ez az ezerkétszáz éves relikvia, mint egy emberi szívből kihúzott ostya vastagságú metszet, ami ez alkalommal anatómiai pontossággal beazonosítható. Benne megtalálhatóak mind a felsorolt részek: szívizom, szív-ideg, rendszereinek anatómiai elemei. A szerves vizsgálatok kimutatták, hogy az élettelennek tűnő szív-metszeten minden ásványi anyag megtalálható (chlorid, phosphor, magnesium, potassium, sodium, calcium), ami az élő szívben, de nem csak elhalt nyomelemekként, hanem az élő szövetre jellemző mennyiségben, arányban.

A vérrögök rendkívüli tulajdonsága is zavarba ejtő, mert bár egyenként különböző méretűek, mégis egyenként azonos súlyúak, s ha ez nem lenne elég meglepő, az öt vérrög össztömege megegyezik az egyenként mért értékkel. A mérések még sok más területre is kiterjedtek. A szívszövet és a vérrögök vércsoportja megegyezik, mindkettő AB, ezek is összhangban vannak a más helyről, más időkből származó hússá alakult Oltáriszentségek mintáinak laboratóriumi eredményeivel (*Lengyelország, Bialystoki Kutató-Intézet, 2008*).

Természetesen e vonatkozás csupán egyetlen kiragadott realitás abból a kimeríthetetlen lelki-szellemi-szomatikus összefüggésrendszerből, amit Jézus Szentséges Szívének realitása magába foglal!

Jézus Krisztus feltámadott, fölment a mennybe és ül a mindenható Atyaisten jobbán, onnan jön el ítélni élőket és holtakat.

Azt gondolja a hívő ember, hogy „majd” eljön ítélni élőket és holtakat. De ezt a „majd” szót, csak mi tesszük hozzá, gondolatban. Ahogy azonban Isten Báránya nem csak „majd” veszi el a világ bűneit, hanem mindig itt és most, úgy nem csak az idők végén jön el ítélni élőket és holtakat, hanem „itt és most” is. Ezt nehéz megérteni és félelmetes elfogadni. Isten mindig ítél és mindig irgalmaz, amikor eljön az arra alkalmas idő és állapot.

A csodák leginkább az ítélet és irgalom sejtelmes szövésű pillanatai. Kinek ítélet, kinek irgalom. A legjelentősebb csodákat úgy tartjuk számon, hogy azok a legelemibb módon szólítanak meg minket és a legerőteljesebben készítettnek végső és teljes állásfoglalásra. Ezek közül kiemelkedik a Lanciano városában történt Oltáriszentségi csoda, melynek szent maradványait, relikviáit, mind a mai napig őrzik e város templomában.

A tudomány és a hit végsősoron nem álmak egymással szemben, sokkal inkább a tudós és a hívő. A szellemi és tapasztalati tudományterületnek Jézus Szentséges Szíve ad értelmet és foglalatot. A Jézus Szíve litánia egyik inkvokációja így fogalmazza meg a hit és tudomány, valamint a tudományon belül annak két rétege kapcsolatát:

Jézus Szíve, melyben a bölcsesség és tudomány összes kincsei megvannak! – Irgalmazz nekünk!

Ezzel meg is adja az iránymutatást a tudománynak, mely egy ponton túl a hitet el kell ismerje, mint a megismerés eszközét, hogy el ne száradjon és nehogy önmaga forrásának álcázza magát. Jézus Szíve engedelmissége váltotta meg a hívőt és a tudóst és összeforrasztotta hívő tudóssá.

Könyörögjünk! Jézusunk Szentséges Szíve, a mai napon Tebenned, a Te kegyelmedben akarok élni, benned megmaradni, akármilyen történik is. Tarts távol a bűntől, és erősítsd akaratomat, hogy ügyelni tudjak érzéseimre, képzeletemre és szívemre. Segíts, hogy megszabaduljak bűnre vezető hibáimtól. Kérlek, add meg ezt nekem a Szeplőtelen Szűzanya által, akiben a te Szent Szíved formálódott. **Ámen.**